

Eric Knighth
Lessie se întoarce acasă

Conform
Programelor școlare
de
Limba și Literatura Română
pentru
Clasele I-VIII

Eric Mowbray Knight
10.04.1897 – 15.01.1943

Eric Knight

LASSIE

SE ÎNTOARCE ACASĂ

Traducere și adaptare: *Mircea Georgescu*

Andreas
PRINT

Eric Mowbray Knight (10 aprilie 1897 - 15 ianuarie 1943) a fost un romancier și scenarist englez, cunoscut mai ales pentru romanul său *Lassie come home* (*Lassie se întoarce acasă*), roman apărut în anul 1940, al cărui personaj principal este un câine collie, ce poartă numele de *Lassie*.

Născut în Menston, West Yorkshire, Anglia, Knight a fost cel mai tânăr dintre cei trei fii ai lui Marion Hilda (născută Creasser) și Frederic Harrison Knight, ambii quakeri¹. Tatăl său era un negustor de diamante bogat care, pe când Eric avea doar doi ani, a fost ucis în război. Mama sa s-a mutat apoi la Sankt Petersburg, Rusia, pentru a lucra ca guvernantă pentru familia imperială. În anul 1912, familia sa s-a stabilit în Statele Unite, iar peste câțiva ani cei doi frați ai lui Knight aveau să-și piardă viața în Primul Război Mondial.

Knight a avut o carieră variată, incluzând serviciul în infanteria ușoară canadiană a prințesei Patricia, în timpul Primului

¹ quakeri – membri ai confesiunii protestante *Societatea Religioasă a Prietenilor*.

Război Mondial, apoi a fost căpitan al artileriei de câmp în armata americană, până în anul 1926. A fost căsătorit de două ori, mai întâi cu Dorothy Caroline Noyes Hall, cu care a avut trei fiice, și apoi cu Jere Brylawski.

Primul roman al lui Knight a fost *Invitation to life* (Greenberg, 1934). Al doilea a fost *Song on Your Bugles* (1936), un roman despre clasa muncitoare din Anglia de Nord. Sub pseudonimul de Richard Hallas, Knight a scris romanul de gen hard-boiled *You Play the Black and the Red Comes Up* (1938). *This Above All (Mai presus de toate)*, romanul său publicat în anul 1941, este considerat unul dintre romanele semnificative ale celui de-al Doilea Război mondial. Cartea a avut parte și de o minunată ecranizare, cu Tyrone Power și Joan Fontaine în rolurile principale, sub regia lui Frank Capra.

Romanul *Lassie come home*, apărut în anul 1940, reprezintă dezvoltarea unei nuvele pe care Knight o publicase cu doi ani în urmă, în *The Saturday Evening Post*. Ecranizarea ulterioară a romanului a făcut ca Lassie să devină un personaj memorabil, iubit în întreaga lume.

Una dintre ultimele cărți ale lui Knight a fost *Sam Small Flies Again*, republicată ca *The Flying Yorkshireman* (1948).

În data de 15.01.1943, când era maior în armata Statelor Unite – Servicii Speciale, Knight a fost ucis într-un accident aerian, în timp ce se afla într-un Douglas C-54 (avion de transport mediu-greu din SUA), în Guiana Olandeză (acum Surinam), în America de Sud.

CAPITOLUL I

Nu este de vânzare

Nu era om din Greenall Bridge care să nu o știe pe Lassie a lui Sam Carracloough – mai toți locuitorii spunând că este posibil să fie undeva prin lume un collie¹ chiar și mai frumos, doar că ei n-au văzut nicicând un altul să-l întrecă, și toți erau de acord că, dacă o fi existat vreodată un câine mai frumos în Yorkshire², asta se va fi întâmplat, cu siguranță, cu mult înainte ca ei să se fi născut.

Iar asta nu era deloc puțin aici, în Greenall Bridge, în comitatul Yorkshire, în această parte de nord a Angliei unde, dintre toate locurile câte-s pe lume, câinele chiar domnește cu adevărat.

Vântul și ploile reci ce biciuie pământurile întinse din Yorkshire au făcut să le meargă aici câinilor mai bine ca oriunde în lume, înveșmântându-i cu o blană bogată și dându-le aceeași vigoare precum le-au dat-o și oamenilor care trăiesc prin zonele astea.

¹ Generic vorbind, *collie* reprezintă mai mult decât o rasă de câini, fiind mai degrabă o familie cu mulți membri, rase canine și varietăți ale acestora, toate originare din Scoția și nordul Angliei. Culori: alb, tricolor, sable & white, blue merle, sable-merle și Samur. Temperament: inteligent, loial, activ, prietenos, protectiv și blând. (*n.ed.*)

² Unul dintre cele 39 Comitate istorice ale Angliei, cel mai mare comitat din Marea Britanie. Cu toate că, actualmente, nu există nicio unitate de administrație civilă cu numele acesta, numele este inclus în titlul a numeroase subdiviziuni contemporane. (*n.ed.*)

Oamenii din partea locului iubesc câinii, se înțeleg cu ei și se pricep ca nimeni alții la creșterea lor și nu e loc prin suțele de așezări de mineri din acest ținut să nu vezi mergând pe urmele muncitorilor, rău îmbrăcați, câini de o rasă atât de pură și cu o ținută atât de majestuoasă, încât să nu stârnească invidia oricăror crescători de câini de prin alte părți ale lumii. În afara frumuseții desăvârșite – pe care nu i-o puneau nimeni la îndoială –, Lassie mai era renumită și pentru faptul că „*poți să-ți potrivești ceasul după ea*”, după cum spuneau femeile din sat, și asta nu de azi de ieri, ci încă de cu mulți înainte, de pe vremea când era doar un cățelandru de un an, vesel și zburdalnic.

Într-o zi, Joe, un băiat voinic și cu un chip plăcut, fiul lui Sam Carraclough, intrase în casă, strigând, copleșit de emoție:

– Mamă, când am ieșit azi de la școală, Lassie stătea acolo și mă aștepta! Cum de-a știut ea unde eram?

– Nu-mi trece altceva prin cap, Joe, decât că ți-a adulmecat urma.

Aceasta sau oricare alta ar fi fost explicația, Lassie continuă să-l aștepte pe Joe la poarta școlii și a doua zi și în cele ce au urmat, săptămâni și luni și ani, fără ca nimic să se fi schimbat vreodată. Femeile, privind pe ferestre, sau negustorii din pragul ușii, pe High Street, cum vedeau trecând în trap câinele negru, alb și auriu-închis își ziceau:

– Uite-o pe Lassie, trebuie să fie patru fără cinci.

Nu conta că era vreme bună sau ploaie, Lassie era întotdeauna acolo, așteptându-l pe Joe – unul din zecile de băieți care traversau înghiontindu-se curtea asfaltată – singurul băiat care însemna ceva pentru ea.

Apoi, împreună, porneau înspre casă – deja acum împlinindu-se patru ani de când lucrurile se petreceau mereu la fel –, cât ținea anul școlar.

Lassie era o ființă foarte iubită în viața de toate zilele a satului, dar, mai cu seamă, oamenii din Greenall Bridge erau

mândri de ea, iar pentru ei această mândrie era legată de bani.

În general, în Greenall Bridge, când un om creștea un câine deosebit de frumos, într-o bună zi acesta devenea „*ceva pe patru picioare*” care valora bani, întotdeauna găsindu-se un bogătaş, ori vreunul dintre iscusii negustori sau îngrijitori de câini, dornic să-l cumpere.

Și dacă nimeni nu poate să spună că un om bogat nu poate să iubească un câine la fel de mult cât unul sărac, felul în care se raportează la bani este cu totul diferit. Omul sărman stă și se gândește cât de mult cărbune îi va trebui peste iarnă, câte perechi de ghete și câtă mâncare îi vor trebui pentru copii, ca să-i țină sănătoși, apoi se duce acasă și zice:

– Am fost nevoit să o fac și p-asta, dar vom crește alt câine și o să-l iubiți la fel de mult ca și pe-ăsta.

Mulți câini avuseseră același destin în casele din Greenall Bridge, dar Lassie nu s-a numărat printre ei!

Nici măcar ducele de Rudlling – care trăia pe întinsa lui moșie la o milă dincolo de sat și care avea cuști pline cu câini de rasă – nu putuse s-o cumpere pe Lassie de la Sam Carraclough, chit că timp de trei ani tot încercase.

Sam Carraclough îl refuzase mereu, spunându-i:

– Nu are niciun rost să măriți din nou oferta, Înălțimea Voastră... nu e de vânzare, la niciun preț.

Cei din sat știau toate astea, iar acesta era încă un motiv pentru care Lassie însemna atât de mult pentru ei, ea fiind dovada că banii nu aveau puterea să le-o răpească.

Nenorocirea face ca oamenii – oricât de mult și-ar iubi câinii – să fie în puterea sortii; și se întâmplă adesea ca în viața unui om să vină un timp când soarta îl lovește, astfel încât el trebuie să-și calce pe inimă și să-și învingă mândria, pentru ca familia sa să poată avea pâinea de toate zilele.

